

สรุปมติการประชุมคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๐ ครั้งที่ ๖/๒๕๖๒
เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๒
ณ ห้องประชุมประสงค์ วัฒนศิริ ชั้น ๕ อาคารกระทรวงแรงงาน ๑๕ ชั้น

เรื่อง การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๖๓

ตามที่คณะกรรมการค่าจ้างได้มีการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๖๓ ในการประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ที่ประชุมได้พิจารณาปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมในแต่ละพื้นที่ รวมทั้งพิจารณาข้อเสนอของคณะกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด และคณะกรรมการวิชาการและกลั่นกรองประกอบด้วย ซึ่งที่ประชุมได้มีข้อคิดเห็นกันอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้ ผู้แทนฝ่ายนายจ้างและลูกจ้างเสนอให้มีการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราวันละ ๕ - ๖ บาททั่วประเทศ โดยจังหวัดที่เสนอให้ปรับในอัตราวันละ ๖ บาท เป็นจังหวัดที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมสูง จำนวน ๙ จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี ภูเก็ต กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ สมุทรสาคร และปราจีนบุรี สำหรับจังหวัดที่เหลืออีก ๖๖ จังหวัด ควรปรับในอัตราวันละ ๕ บาท เพื่อให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพของลูกจ้าง และสอดคล้องกับราคาสินค้าอุปโภค - บริโภค และค่าสาธารณูปโภค ที่มีราคาสูงขึ้นหลายรายการ ทั้งนี้ ที่ปรึกษาคณะกรรมการค่าจ้างและฝ่ายรัฐบาลเห็นควรให้มีการพิจารณาอย่างรอบคอบ โดยพิจารณาถึงผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมและรายจังหวัดด้วย และที่ประชุมได้มีมติมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการรวบรวมข้อมูลเศรษฐกิจ รวมถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ เพื่อให้การขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำมีอัตราที่เหมาะสม ไม่เกิดผลกระทบต่อราคาสินค้า ทั้งการค้าภายในประเทศ และการค้าระหว่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน สามารถดูแลนายจ้างและลูกจ้างได้ โดยไม่เกิดผลกระทบต่อประเทศชาติ

ในการนี้ ผู้แทนกระทรวงแรงงานได้มีการประชุมหารือร่วมกับผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ในการพิจารณาผลกระทบดังกล่าว ทั้งในมิติภาพรวม และมิติรายจังหวัด สรุปได้ดังนี้

๑. ภาวะเศรษฐกิจไทย ปี ๒๕๖๒ พบว่า ภาวะเศรษฐกิจไทยในไตรมาส ๓ ของปี ๒๕๖๒ ขยายตัวร้อยละ ๒.๔ เทียบกับร้อยละ ๒.๓ ในไตรมาสก่อนหน้า และเศรษฐกิจไทยเดือนมกราคม - กันยายน ๒๕๖๒ เมื่อเทียบกับช่วงระยะเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้าขยายตัวร้อยละ ๒.๕ สำหรับเศรษฐกิจไทย ปี ๒๕๖๒ คาดว่า จะขยายตัวร้อยละ ๒.๖ โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไป ณ เดือนตุลาคม ๒๕๖๒ เทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อนสูงขึ้น ร้อยละ ๐.๑๑ และอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ย ๑๐ เดือน (มกราคม - ตุลาคม) ปี ๒๕๖๒ เทียบกับช่วงระยะเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้าขยายตัวร้อยละ ๐.๗๔ โดยสินค้ากลุ่มอาหารสดยังคงเป็นปัจจัยบวกที่ทำให้เงินเฟ้อสูงขึ้น รวมทั้งผลจากการปรับภาษีในกลุ่มเครื่องดื่มที่มีน้ำตาล ขณะที่สินค้ากลุ่มพลังงานยังเป็นปัจจัยลบตามราคาขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศ

๒. โดยภาพรวมการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำวันละ ๕ - ๖ บาทในทุกจังหวัด ตามข้อเสนอของผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อภาพรวมเศรษฐกิจในขณะนี้มากนัก โดยด้านเสถียรภาพราคาจะส่งผลกระทบต่อเงินเฟ้อเพียงร้อยละ ๐.๐๒ - ๐.๐๔ ในขณะที่ต้นทุนแรงงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๗ (ผลการศึกษาของ สศช.) โดยภาคการก่อสร้างและค้าส่งค้าปลีกจะได้รับผลกระทบมากที่สุด ดังนั้น ภาพรวมผลกระทบที่สะท้อนในเครื่องชี้วัดมหภาคในขณะนี้ ยังถือว่าไม่มากนัก

๓. การพิจารณารายจังหวัดโดยใช้เกณฑ์ ๓ ด้าน ได้แก่ ๑) ส่วนต่างค่าจ้างใหม่กับค่าใช้จ่ายอัตรา ๒) ส่วนต่างค่าจ้างเฉลี่ยที่จ่ายจริงของจังหวัดกับค่าจ้างขั้นต่ำ ๓) สัดส่วนจำนวนแรงงานที่ได้รับค่าจ้างตามอัตราค่าจ้างขั้นต่ำต่อจำนวนแรงงานรวม ซึ่งจากเกณฑ์ที่พิจารณาดังกล่าว พบว่า มี ๑๐ จังหวัด ที่เข้าเกณฑ์ ได้แก่ นราธิวาส ยะลา ปัตตานี แม่ฮ่องสอน ยโสธร สุรินทร์ กาญจนบุรี หนองบัวลำภู มุกดาหาร จันทบุรี และชัยนาท หมายความว่า ๑๐ จังหวัดดังกล่าว เป็นจังหวัดที่มีค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมาย สูงกว่าค่าจ้างที่จ่ายจริงเฉลี่ย

และสูงกว่าค่าใช้จ่ายตามอัตรา อีกทั้งยังมีจำนวนแรงงานที่ได้รับค่าจ้างตามอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในสัดส่วนที่ค่อนข้างสูง (เกินร้อยละ ๔๐) ซึ่งการปรับ ค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่มากเกินไปอาจส่งผลกระทบต่อทางลบในระยะต่อไปได้ คณะกรรมการค่าจ้างจึงควรพิจารณา ๑๐ จังหวัดดังกล่าวด้วยความรอบคอบอีกครั้งหนึ่ง

ในการนี้ ที่ประชุมได้มีการพิจารณาและมีความเห็น ดังนี้

๑. กรรมการฝ่ายรัฐบาล เห็นว่า

๑.๑ หากปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป อาจส่งผลให้สถานประกอบการย้ายฐานการผลิตหรือเกิดการเลิกจ้างได้

๑.๒ เนื่องจากเศรษฐกิจปัจจุบันมีความผันผวน จากทั้งปัจจัยภายในและภายนอกประเทศ ดังนั้น หลังจากมีการบังคับใช้อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๖๓ แล้ว กระทรวงแรงงานควรมีการติดตามผลกระทบจากการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่จะเกิดขึ้นกับนายจ้างและลูกจ้างอย่างใกล้ชิด

๒. ที่ปรึกษาคณะกรรมการค่าจ้าง เห็นว่า

๒.๑ ที่ประชุมคณะกรรมการค่าจ้างได้พิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแบ่งหลักเกณฑ์เป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่ หลักเกณฑ์ด้านความจำเป็นในการครองชีพของลูกจ้าง หลักเกณฑ์ด้านความสามารถในการจ่ายของนายจ้าง และหลักเกณฑ์ด้านเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นธรรมต่อทั้งฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้าง และไม่เกิดผลกระทบ ต่อเศรษฐกิจโดยรวม

๒.๒ เมื่อมีการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ลูกจ้างควรพัฒนาฝีมือให้เหมาะสมกับค่าจ้างที่เพิ่มขึ้นด้วย

๓. กรรมการฝ่ายนายจ้าง เห็นว่า ในการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำภาครัฐมีหน้าที่ในการให้ข้อมูลทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นอย่างรอบด้าน เพื่อให้นายจ้างและลูกจ้างพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำร่วมกัน โดยใช้หลักสมานฉันท์เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อทุกฝ่าย ทั้งนี้ เมื่อฝ่ายนายจ้างและลูกจ้างได้รับทราบข้อมูลการรายงานสภาพเศรษฐกิจที่เป็นปัจจุบันจากภาครัฐ จึงเห็นด้วยกับการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๕ - ๖ บาท

๔. ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง เห็นว่า

๔.๑ การปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นการจ่ายค่าจ้างให้แก่แรงงานแรกเข้าทำงานเท่านั้น ส่วนแรงงานที่มีประสบการณ์ในสถานประกอบการก็ได้รับค่าจ้างที่สูงกว่าค่าจ้างขั้นต่ำอยู่แล้ว

๔.๒ ควรมีการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพิ่มขึ้นเนื่องจากราคาสินค้าอุปโภคบริโภคมีการปรับราคาสูงขึ้น เพื่อลดผลกระทบด้านค่าครองชีพให้แก่ลูกจ้าง

๔.๓ ในส่วนของ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ควรได้รับการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ บาท เพื่อความเสมอภาคกับทุกจังหวัด เนื่องจากทุกจังหวัดมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกัน

๔.๔ เสนอให้ปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๕ - ๖ บาท แม้ว่าคณะกรรมการค่าจ้างจะมีสูตรการคำนวณอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ แต่ก็ควรพิจารณาความเหมาะสมของสภาพเศรษฐกิจและสถานการณ์แต่ละพื้นที่ประกอบด้วย เพื่อจะได้สอดคล้องกับความเป็นจริงทางเศรษฐกิจ

มติที่ประชุมของคณะกรรมการค่าจ้าง

ที่ประชุมมีมติ ดังนี้

๑. เห็นชอบการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๖๓ จำแนกเป็น ๑๐ อัตรา ดังนี้

หน่วย : บาทต่อวัน

ลำดับ ที่	อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๖๓	จำนวน (จังหวัด)	เขตท้องที่บังคับใช้
๑	๓๓๖	๒	จังหวัดชลบุรี และภูเก็ต
๒	๓๓๕	๑	จังหวัดระยอง
๓	๓๓๑	๖	กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
๔	๓๓๐	๑	จังหวัดฉะเชิงเทรา
๕	๓๒๕	๑๔	จังหวัดกระบี่ ขอนแก่น เชียงใหม่ ตราด นครราชสีมา พระนครศรีอยุธยา พังงา ลพบุรี สงขลา สระบุรี สุพรรณบุรี สุราษฎร์ธานี หนองคาย และ อุบลราชธานี
๖	๓๒๔	๑	จังหวัดปราจีนบุรี
๗	๓๒๓	๖	จังหวัดกาฬสินธุ์ จันทบุรี นครนายก มุกดาหาร สกลนคร และสมุทรสงคราม
๘	๓๒๐	๒๑	จังหวัดกาญจนบุรี ชัยนาท นครพนม นครสวรรค์ น่าน บึงกาฬ บุรีรัมย์ ประจวบคีรีขันธ์ พัทลุง พิจิตร พิษณุโลก เพชรบุรี เพชรบูรณ์ พะเยา ยโสธร ร้อยเอ็ด เลย สระแก้ว สุรินทร์ อ่างทอง อุตรดิตถ์ และอุดรดิตถ์
๙	๓๑๕	๒๒	จังหวัดกำแพงเพชร ชัยภูมิ ชุมพร เชียงราย ตรัง ตาก นครศรีธรรมราช พิจิตร แพร่ มหาสารคาม แม่ฮ่องสอน ระนอง ราชบุรี ลำปาง ลำพูน ศรีสะเกษ สตูล สิงห์บุรี สุโขทัย หนองบัวลำภู อุทัยธานี และอำนาจเจริญ
๑๐	๓๑๓	๓	จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และยะลา

๒. เห็นชอบให้ประกาศใช้บังคับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๖๓ ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓
เป็นต้นไป

รับรองถูกต้อง

(นางชัตติยา มะหะหมัด)

นักวิชาการแรงงาน

รวบรวมเมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๓